

Llars lluminoses

En El Celrà de Nadal recordàvem la visita a Betlem que alguns quartencs realitzàrem el darrer estiu. Els pelegrins també passàrem per Natzaret, el poble on visqué durant molts anys la Sagrada Família. Allà entràrem a la seva casa, com a una escola per aprendre una millor manera de viure en família i d'estrènyer la seva comunió de vida i amor. Potser quan hi férem una estona de meditació sobre la gran-

desa de la bella missió que tenen les llars va sortir el propòsit d'afavorir-la més des de la Parròquia, amb els senzills mitjans de què disposem.

Una petita ajuda ja es fa des de les trobades de pares que aprofundeixen aspectes de l'educació dels fills. Així, per exemple, les que han estudiat les característiques de l'adolescència. Una edat certament bonica, perquè és com una primavera, i a la vegada delicada, si es vol assolir una veritable maduració de la personalitat dels nois i noies.

En l'adolescència, el pas de la infància a l'edat jove i adulta, hi ha com un naixement de la pròpia intimitat o del propi jo. En una primera trobada de pares, es descriu precisament com és la descoberta que fa l'adolescent de la pròpia personalitat. Es deia que un nen pot representar-se per un cercle amb unes antenes (interessos, mirada, aspiracions...) cap a fora; en un adolescent, en canvi, tot mira cap a dintre.

El desenvolupament del pensament reflexiu és el que fa possible la intimitat. Del seu descobriment en neixen en l'adolescent ganes de marcar la seva originalitat: ser jo, valer-se per si mateix o autosuficiència, necessitat de tenir èxits, paciència, cercar solucions absolutes i a curt termini, etc.

De comparar aquestes aspiracions amb els seus resultats en ve desànim, sensació de fracàs, angoixa i inseguretat, que en tantes ocasions senten els adolescents. Són impressions negatives que els condueixen a autoafirmació (portant la contra, tenint esperit de contradicció), rebel·lió (davant les normes familiars o escolars), evasió (cercar la seguretat en fonaments falsos: maltractar els germans més petits, fer-se el gran amb el tabac, paraulotes, etc.).

De tot això es pot concloure que l'entrada a l'adolescència és una crisi. No és una malaltia. És un tràngol que demana als pares ajuda per assolir una veritable

L'adolescent necessita l'ajuda dels pares (Foto: Josep M. Castany).

personalitat. Si aquesta es troba en la intimitat, a nivell de la consciència o de les facultats espirituals, l'ajuda familiar haurà de fer que l'adolescent no es quedi en la frivolitat o la superficialitat, sinó que visqui per motius profunds, més enllà de la seva emotivitat o sensibilitat. Com ho fan els pares, per exemple, quan els fills senten "la necessitat de posseir un mòbil o unes sabatilles esportives": Fill, el que més t'agrada no és el que més et convé.

Aquesta intimitat s'ha de treballar amb l'esforç del mateix adolescent. Caldrà, però, raonant i no imposant-se, oferir-li ajuda per:

- adaptar la seva conducta a les aspiracions que té i ha manifestat en ocasions (per exemple triant unes activitats que després li costa continuar amb constància),
- mantenir la coherència amb ideals nobles (que ell mateix ha manifestat, lloant potser algun personatge),
- no deixar-se portar pel permissivisme, sinó ser rebels davant un ambient fluix,
- exercir els deures personals,
- educar la voluntat.

Pares i mares interessats en tot això, veniu a les trobades (Tel. 972 20 14 07). ■

Narcís Tibau Ribot
Rector de Quart

Horaris de la Parròquia de Santa Margarida de Quart

Misses: dissabtes i vigílies, a les 8 del vespre, diumenges i festius, a 2/4 d'11 del matí.

Confessions i consultes: mitja hora abans de les misses i a hores convingudes.

Altres sacraments i serveis: si no trobeu el mossèn a l'església o a les rectories (antiga i nova), telefonau al número 972 20 14 07 i demaneu pel rector de Quart, Mn. Narcís Tibau. Així podreu posar-vos d'acord per al que necessiteu.